



V DRENOVEM GRIČU IN LESNEM BRDU SO DOMA DRŽAVNI PRVAKI

✎: Tatjana Mohorko

📷: Arhiv društva

Med gasilci še vedno odmeva zmaga obeh mladinskih enot PGD Drenov Grič-Lesno Brdo na državnem gasilskem tekmovanju v Kopru. Mladinci so bili že udeleženci gasilske olimpijade na Poljskem, za mladinke pa je to prvi večji nastop. Oboji so se veliko pripravljali, zavzeto trenirali in v Kopru odlično opravili vajo, na zaključku pa v ešalonu zmagovalcev doživeli neverjetno zmagoslavje.



Zmagovalna spominska fotografija mladink in mladincev Drenov Grič-Lesno Brdo v Kopru letošnjega junija

Postali so ponos domačih gasilcev ter naselij Drenov Grič in Lesno Brdo, od Ljubljane oddaljenih približno 15 km. Da so tod zelo ponosni na mlade gasilce, ne gre spregledati, kot tudi ne njihove prijaznosti, skromnosti in neverjetne predanosti gasilstvu. Mlado generacijo gasilcev vzgajajo že v gasilskem krožku v domači osnovni šoli. Zanimivost je tudi ta, da na dobrih 300 m² najdemo celotno mladinsko ekipo, zato nimajo posebnih težav s prihodi na treninge.

Naše bližnje srečanje z aktualnimi državnimi prvaki predstavljamo v poletnem Gasilcu. Skozi intervju se prepletajo izjave zgovorne mladinke Lucije Koprivec, mladega trenerja mladink Tineta Vojske, mentorja mladinske ekipe Andreja Zdešarja in vsestranskega trenerja ter svetovalca, priseljenega domačina Tomaža Urbančiča.

Najprej nas je zanimal vtis po državnem gasilskem tekmovanju in Lucija je z navdušenjem dejala: »Punce smo to proslavile in ker smo bile prvič zmagovalke, sploh nismo vedele, kaj narediti v tem zmagovalnem trenutku. Zelo smo bile vesele uspeha, saj smo se zanj trudile, veliko trenirale in v zadnjem letu tudi zelo »poboljšale«. Želele smo biti blizu mladinkam iz Zbilj, s katerimi imamo lep odnos. Želele smo si zmage.«

Gasilec: »Lucija, kako je bilo takoj po odlično opravljeni vaji?«

Lucija Koprivec: »Mentorji so nam takoj po vaji povedali, da imamo dober rezultat, da smo »zagotovo« v igri za izbirno tekmovanje. Vaja in štafeta sta bili brez kazenskih točk, pet kazenskih točk pa smo dobile pri razvrščanju. Ko smo gledale mladinke iz Zbilj, ki tudi niso delale

brez napak, smo samo še upale, da bomo prve. Do razglasitve smo si vzeli čas za druženje in kopanje v Ankaranu. Vzdušje na domačih tekmovanjih že poznamo, v Kopru na tribuni pa je bilo veliko gledalcev. Na igrišču smo čakale, da nas pokličejo in razglasijo, da smo prve. Odlično je bilo stati na najvišji stopnički. Zelo smo bile navdušene.«

Gasilec: »Kako je bilo v domačem kraju? So vam pripravili sprejem, so vas kako nagradili?«

Lucija Koprivec: »Tudi doma so nas pričakali z navdušenjem. Bilo je veselo in enkratno, nato pa smo si želeli samo še počitka, saj je bil dan dolg in naporen. Nekaj praktičnih nagrad smo dobile že na podelitvi, potem sem izvedela, da so nam naši mladinci podarili funkcijske polo majice. A najlepše darilo je bila zmaga.«



Gasilec: »Kaj pa mentorja ekipe, ki sta se vam pridružila v zadnjem obdobju? Dobro ste se ujeli in z njima ste mladinke dosegle velik uspeh. Kakšna mentorja sta Tine in Nejc?«

Lucija Koprivec: »Naša mentorja Tine Vojska in Nejc Tome sta bila prej člana mladinske ekipe in ker sta bila »prestara« za zdajšnjo ekipo, je prišla odločitev, da bosta naša mentorja. Sta prijazna, zelo se trudita z nami, na kondicijskih treningih sta – to moram povedati – kdaj tudi naporna, ampak super se razumemo.«

Gasilec: »Nova gasilska olimpijada je pred vrati in verjamemo, da je zdaj želja po olimpijskem nastopu v ekipi zelo močna. Kako zelo se boste mladinke PGD Drenov Grič-Lesno Brdo trudile za uvrstitev na olimpijado?«

Lucija Koprivec: »Želja je zelo močna. Želimo se uvrstiti na olimpijado in punce se bomo za to zelo trudile. Zdaj imamo še počitnice, potem pa nas čaka delo, treningi in meseci priprav na kvalifikacijski nastop. V ekipi vladata dobro razpoloženje in super energija.«

SMO NA DOBRI POTI DO NOVIH USPEHOV

Tine Vojska je še mlad gasilec, a ima za sabo že kar nekaj tekmovalnih izkušenj. Bil je član tekmovalne enote na zadnji mladinski olimpijadi, zdaj je dobil mesto mentorja v mladinski ekipi. Gasilstvo mu je zelo pri srcu.

Gasilec: »Bili ste že na gasilski olimpijadi na Poljskem. Tam mladincem PGD Drenov Grič-Lesno Brdo ni uspelo, kot ste si želeli, sta pa obe ekipe dosegli izjemen rezultat na državnem tekmovanju v Kopru, kjer ste bili že v vlogi mentorja ... Kako se boste spominjali te enkratne zgodbe iz Kopra?«

Tine Vojska: »Mladinska ekipa si je že dolgo želela tako dober rezultat in v Kopru nam je tudi uspelo. Uspelo je obema ekipama in zelo sem vesel, čeprav sam nisem imel neposrednega vpliva, saj tokrat nisem več tekmoval. Super je že občutek, ko veš, da si dobro treniral, in če ne bo šlo nekaj »ful« narobe, bo rezultat dober. Vzdušje v Kopru je bilo enkratno, še posebej množica na stadionu na zaključni slovesno-

sti. Tega ne bom pozabil. Za naše društvo je to izjemen uspeh, ki ga marsikdo ni pričakoval. Morda je bilo pričakovano za mladinsko ekipo, za mladinke pa, saj smo menili, da če bodo med prvimi štirimi, bo zelo dobro. Izšlo se je zelo dobro.«

Gasilec: »Izkušnje, ki ste si jih pridobili kot mladinec – tudi na olimpijadi na Poljskem – vam verjetno zdaj pridejo prav v mentorski vlogi.«

Tine Vojska: »Na izbirnem tekmovanju lani smo bili mladinci četrti in smo dobili priložnost za nastop na olimpijadi. V Opolah se nam zaradi hude sodniške napake sodnika žal ni izšlo. Zelo smo trenirali in se veliko naučili, ko pa nekaj delaš dalj časa, veš, kje je potrebno še kaj popraviti, nadoknaditi, zapomniš si detajle. Potem to znanje in izkušnje veliko lažje prenašaš na druge.«

Gasilec: »In kako vam dejansko vse to uspeva poleg šolskih obveznosti in drugih prostočasnih dejavnosti, da je tudi ekipa resna in zavzeta za delo? Kako to uspeva mladima mentorjema?«

Tine Vojska: »Če dobro pomislim ... dvakrat na teden po eno uro ni tako veliko in ni prenaporno. Gre, gre. Tekmovalke pa so različne. Ene so delavne in zelo zavzete, ene bolj lene, ampak ko vidijo, kako veliko in pomembno je to tekmovanje, treninge vse vzamejo zelo resno. Imam dober občutek, da naju z Nejcem – kljub starostni razliki, ki ni velika – jemljejo resno. Smo na dobri poti k novim uspehom.«

Gasilec: »Kako vam v gasilskem društvu uspe sestaviti tako odlični mladinski ekipe? Vam je v pomoč gasilski krožek na osnovni šoli?«

Tine Vojska: »Že pri pionirjih nas je bilo veliko sedanjih tekmovalcev in skupaj smo se dobro razumeli, pri mladinkah pa je bilo malo drugače, saj jih je bilo pri pionirkah bolj malo. Prejšnji mentor Zdenko Krušnik jih je zbral skupaj in sestavil ekipo, nato pa sva priložnost dobila Nejc in jaz. Začeli smo s treningi in se, kot sem že rekel, dobro ujeli.«

Gasilec: »Verjamem, da vam je ta odličen rezultat iz Kopra dal zagona za nove treninge in nove zmage. Tudi na gasilskih tekmovanjih v okolici?«

Tine Vojska: »Rezultat iz Kopra nam veliko pomeni, a se nanj ne smemo preveč zanašati. Zaradi tega nismo nič v prednosti pred drugimi ekipami. Še zmeraj moramo štartati iz ničle in nič še ni odločeno. Več izkušenj pa si na gasilskih tekmovanjih težko naberejo, saj jih je v tej kategoriji bolj malo. Preizkusili smo se na tekmovanjih iz orientacije, ampak je oboje kar težko trenirati, je morda bolj za sprostitev in kondicijo.«

Gasilec: »Kakšna bo vaša taktika po poletnih počitnicah? Čemu boste dali prednost na treningih z mladinkami?«

Tine Vojska: »Oh, to je kar težko vprašanje. Punce znajo narediti dobro vajo, lahko pa jo še izboljšajo v smislu kondicije in prav na tem bo v prvem delu treningov največ poudarka.«



V PGD Drenov Grič-Lesno Brdo so se razveselili povabila na intervju – prijetno je bilo klepetati (od leve) z Andrejem Zdešarjem, Lucijo Koprivec, Tinetom Vojsko in Tomažem Urbančičem (☎: Tatjana Mohorko)



Mladinci pri komisiji A pred vstopom na tekmovalni prostor, ko je bila koncentracija na višku

Gasilec: »In če se bo vse dobro odvijalo, lahko po tistem že napovemo nastop na olimpijadi v Avstriji?«

Tine Vojska: »Če bo uspelo že eni naši ekipi, bo to za nas velik uspeh. Konurenca bo huda, tukaj je ekipa PGD Zbilje, ki je bila že večkrat udeleženka gasilskih olimpijad, ampak veliko lažje bo, ker bomo imeli dva poizkusa. Bomo videli. Kar bo, pa bo. Zmagal bo najboljši.«

TUDI GASILCI OPAŽAMO, DA JE MED NAMI ŠE PREMALO NACIONALNEGA PONOSA

Andrej Zdešar je gasilec že 30 let, najprej v PGD Horjul, po selitvi pa se je vključil v PGD Drenov Grič-Lesno Brdo. Kmalu je postal nepogrešljiv mentor mladine. Z veseljem je sprejel vlogo, saj pravi, da je nekaj enkratnega delati z mladimi. Ponosen je, da je tudi v družini gasilstvo postalo nekaj samoumevnega, že kar način življenja.

Gasilec: »Ko mladi zmagujejo, se med ljudmi hitro porodi vprašanje, koliko let in napornih treningov je dejansko potrebnih, da vzgojiš vrhunsko, zmagovalno ekipo. Verjetno tudi kdaj razmišljate, od kod mladim gasilcem toliko veselja, volje in zagnanosti za gasilska tekmovanja?«

Andrej Zdešar: »Za nas je velika prednost, ker so vsi ti fantje že prej trenirali nogomet in atletiko ter bili veskozi gasilci – od pionirjev naprej. Od tega so

veliko odnesli, a vseeno je pri mladincih drugačen pristop. Na treningih se moramo dobivati dvakrat tedensko, pred tekmovanji pa vključimo še kakšen dodaten trening in ob tem je še veliko razmišljanja zame in za Tomaža. Dogovarjava se, kam postaviti kakšnega tekmovalca in mu dopovedati, zakaj bo na tem mestu, pa tudi to, da je vsako mesto v ekipi pomembno ter enakovredno.«

Gasilec: »Kako ste vi v Kopru doživeli dvojni društveni uspeh? Je na zaključni slovesnosti stekla kakšna solza sreče?«

Andrej Zdešar: »Solza je stekla, še posebej, ker sta na plano prišli olimpijada na Poljskem in globoka rana, da se nam je tam zgodila krivica. V Kopru smo doživeli dvojno zmagovalstvo in lepo je bilo videti obe mladinski ekipi na zmagovalnih stopnicah. S tem je vse poplačano.«

Gasilec: »Kakšna je podpora v gasilskem društvu ter pri starših in prijateljih, saj je tudi to velikega pomena?«

Andrej Zdešar: »Podpirajo nas starši otrok, podpora s strani društva je enkratna, saj nam nudijo vse, kar potrebujemo, tudi takrat, ko moramo kakšen trening opraviti na drugi lokaciji, ker doma ni idealnih pogojev za to. Nimamo travnate površine in atletske steze, zato se moramo odpeljati na Vrhniko ali v Postojno in v društvu nam omogočijo prevoz. Ponosni smo, da so nas kupci v domači trgovini Mercator nagradili v akciji *Radi delamo dobro*, kjer smo dobili tisoč evrov. Malo nam pomagajo tudi sponzorji in starši otrok, a ta pris-

pevek je majhen – še zdaleč ni tako velik kot v različnih športnih klubih. Tudi lokalna skupnost nam stoji ob strani.«

Gasilec: »Smo v času poletnih počitnic, ki jih zasluženo uživajo tudi mladi gasilci. Septembra pa štart z novimi treningi in pripravi na tekmovanja, z željo po uvrstitvi na gasilsko olimpijado.«

Andrej Zdešar: »Septembra bomo začeli s treningi dvakrat tedensko. Najprej bomo delali na kondiciji, ki bo verjetno čez počitnice padla. Malo bomo morali »preurediti« ekipo mladincev, saj smo zaradi let izgubili tekmovalca, malo bomo kombinirali s puncami in aprila nas čaka pomembna tekma.«

Gasilec: »Kakšno vlogo ima v tej zgodbi vaš dober prijatelj Tomaž Urbančič?«

Andrej Zdešar: »Tomaž ima tukaj pomembno vlogo, saj dela na višji stopnički in nam je v veliko pomoč, posebej pred pomembnimi tekmovanji, ko se našim ekipam posebej posveti. Velikokrat nam je kaj pokazal, svetoval ... Že dolgo se pozna. Vedno sva govorila, da bova sigurno sodelovala, ko bodo najini otroci zrastle in bodo lahko že v ekipi. In ta čas je prišel. Na izbirnem tekmovanju v Šentjurju smo bili četrti in se uvrstili na kvalifikacije za olimpijado na Poljskem. Tomaž nam je priskočil na pomoč in pripravil plan treningov za vse ekipe. Dobro sodelujeva.«

Gasilec: »Je morda prednost, ker sta s Tomažem soseda?«

Andrej Zdešar: »Seveda. To je velika prednost, saj dejansko marsikateri trening opravimo kar na našem ali Tomaževem dvorišču, pa tudi dnevno se slišiva in sva v stiku. Sva super tim.«

Gasilec: »Kakšno je vaše mnenje glede odnosa Slovencev do gasilcev-tekmovalcev? Se znamo veseliti ob uspehih in koliko tega ste bili dejansko deležni na državnem tekmovanju v Kopru?«

Andrej Zdešar: »Gasilci smo daleč v ospredju in se znamo veseliti uspehov, pa tudi podpore širše javnosti imamo veliko. Če pa pogledam nasploh uspehe naših športnikov, bi rekel, da je tega veselja in ponosa veliko premalo. Gasilci opažamo, da je tudi med nami premalo nacionalnega naboja. Sosedje Hrvati znajo to veliko bolj izkoristiti – tudi z oblač-



li in vsem ostalim. To moramo spremeniti in se bolj zavedati, da smo močni.«

Gasilec: »Kaj bi ob tej priložnosti sporočili vašima zmagovalnima enotama?«

Andrej Zdešar: »Mojim fantom sporočam, naj ostanejo takšni, kot so, in naj se še naprej trudijo za dobre rezultate. Zelo si želim, da bomo še naprej dobra ekipa. Puncam bi še enkrat čestital za uspeh, posebej vesel pa sem za njihova mentorja Tineta in Nejca. To je uspeh, ki si ga deliva s Tomažem.«

V EKIPI JE PROSTORA SAMO ZA IZBRANIH DEVET

Tomaž Urbančič ni neznano ime med slovenskimi gasilci, še posebej, ko je govora o pripravah gasilskih enot za velika tekmovanja. Večkrat je bil odgovoren za kondicijske priprave olimpijskih enot, sodeloval je na velikih tekmovanjih. Odlično znanje in izkušnje zadnja leta deli z mladimi gasilci v domačem PGD Drenov Grič-Lesno Brdo. Zanimiva je njegova ocena sodelovanja s sosedom Andrejem Zdešarjem.

Tomaž Urbančič: »Boljšega sosedu in sodelavcu si enostavno ne moreš želeti. Midva sva prijatelja in sosedu, tudi zasebno imava veliko srečo, da živiva drug poleg drugega. Sva odprta drug do drugega – tudi takrat, ko se v vsem ne strinjava – in sprejemava kritiko drug drugega. To je temelj dobrega sodelovanja.«

Gasilec: »V domačem društvu ste operativec in tekmovalac, sicer pa kondicijski trener ter svetovalec. Tekmovalci iz vse Slovenije vas poznajo tudi kot nepogrešljivega na pripravah slovenske reprezentance za olimpijske nastope. V društvu ste tako rekoč zmeraj »pri roki«, kar je morda tudi ena od prednosti. Ali pa ja za zmago potrebno narediti še kaj več?«

Tomaž Urbančič: »Moja siceršnja športna filozofija je, da če se resno ukvarjaš z neko aktivnostjo, je treba zajeti čim več vidikov dejavnosti. Bil sem mednarodni sodnik. Imel sem veliko srečo, da sem bil povabljen k sodelovanju z nacionalnimi ekipami v reprezentanci kot trener in da sem lahko sodeloval z vrhunskimi ekipami, kot so Hajdoše, Šmartno na Pohorju, Zbilje, Pameče ter mno-

gi drugi, ki si zaslužijo ta naziv. Če uspe združiti vse to v ekipi, kjer nastopajo celo tvoji bližnji, je dosežek še toliko lepši.«

Gasilec: »Do vrhunskih ekip, ki zmagujejo na največjih tekmovanjih, ne pride demo čez noč.«

Tomaž Urbančič: »Res je. Kdor ne dela sistematično, je njegov uspeh naključje in prepričan sem, da se vrata k uspehu hitro zaprejo. Z Andrejem sva ogromno preštudirala, premlela, koga imeti v ekipi, drži pa, da na takšni ravni, kot sta zaključek državnega ciklusa in olimpijada, pride tudi do selekcije. To je mogoče malo protislovno za gasilsko dejavnost, a ko se pogovarjamo o tekmovanju na vrhunski ravni in želimo rezultat, mora biti selekcija. Vsak ni za vsako stvar. Z Andrejem sva morala marsikaj spremeniti, se pogovoriti z vsakim članom ekipe – v ekipi je prostor samo za izbranih devet.«

Gasilec: »Zgodba iz Kopra je tudi za vas sanjska. Kako ste doživeli vse to in kako gledate na to danes, dober mesec in pol po državnem tekmovanju?«



Ob vrnitvi z državnega tekmovanja so zmagovalce v domačem kraju pristrčno sprejeli, tudi s curkometom



Tomaž Urbančič: »Tako nekako, kot je v pogovoru rekel že Andrej. Je obliž na rano po lanski olimpijadi. Že 20 let živim s temi ekstra uspehi slovenskih ekip, a delo z lastno ekipo je nekaj povsem drugega. Dnevno živim z njo, srečujem se z vsemi težavami – od šolskih, zasebnih, do športnih težav. Kar se je zgodilo v Kopru, sta zame priznanje in potrditve, da zmoremo z lastno ekipo pokazati pot na vrh, da vemo, kaj in kako je treba trenirati ter se pripraviti. Predvsem pa sem vesel, da so naši mladi dovolili, da jim damo vse to.«

Gasilec: »Kje trenirate in kakšne terene uporabljate ter kako si pomagata med sabo? Kakšna bo vaša taktika treningov po poletnih počitnicah?«

Tomaž Urbančič: »Potrebnih je veliko iznajdljivosti in tudi prijateljskih vezi. V

domačem kraju smo treninge maksimalno prilagodili terenu, trenirali pa smo tudi drugod – brez kvalitetnih pogojev se takšnega rezultata ne da doseči. Škoda, da ustreznih pogojev nimamo na Vrhniki ali v bližini, a smo iznajdljivi in najdemo načine in poti, saj vemo kaj potrebujemo. Naše gasilsko društvo živi, ne glede na operativno in tekmovalno majhnost, kar je zelo pomembno. Imamo takšen način delovanja, da lahko trdimo, da so tekmovalci lahko tudi operativci. Oba z Andrejem sva operativca v prvi enoti za posredovanje in vse usklajujeva brez večjih težav. Rad bi še poudaril, da tekmovalna priporočila k boljši telesni pripravljenosti operativcev, ena od pomembnih značilnosti gasilske organizacije pa so tudi družjenja, kar omogočajo priprave in tekmovalna. Če uspemo na takšen način v gasilsko organizacijo pripeljati, je odlično. Ne bojim se, da bi zmanjkalo mladih,

ne bojim se, da bi zmanjkalo želje po tekmovalnosti in nasploh po gasilstvu.«

Gasilec: »Zanimivo bi bilo še slišati, kako zadovoljni ste z novo gasilsko mladinsko delovno obleko, z njeno uporabnostjo oz. funkcionalnostjo. Ob njej tudi pomislite na prepoznavnost in barvitost slovenskih tekmovalcev.«

Tomaž Urbančič: »Ves čas, odkar delam z reprezentanco, sem imel pripombe, da so številne tuje ekipe v prednosti, saj so oblečene v tekmovalne bolj športne kot gasilske trikoje. Z majicami smo naredili velik korak naprej. Naši tekmovalci so lani na Poljskem prvi preizkusili testne majice. Zelo dobro so se obnesle na treningih in tekmi – tudi v vročem vremenu. Potrebno bo razmisliti še o spodnjem delu obleke. Govorim samo z vidika tekmovalca. Če želimo biti povsem konkurenčni, mora biti tudi ta del opreme konkurenčen, če pa želimo poudariti gasilski izgled, potem pa je to ok. Še en vidik želim izpostaviti. Odkar delam s tekmovalci, poudarjam, da je potrebno tekmovalce za velika tekmovalna »narediti« zelo samozavestne. Sem sodi – poleg ustreznih priprav – tudi ustreznna oprema v nacionalnih barvah. Govorim o spremljevalni športni opremi. Morali bi imeti športno opremo v nacionalnih barvah, kot vse druge ekipe, ki zastopajo Slovenijo. Mladim zelo veliko pomeni oprema v nacionalnih barvah, z grbom in zastavo.«

Gasilec: »Veliko zanimivega ste nam zaupali v pogovoru. Morda samo še sporočilo obema mladinskima ekipama.«

Tomaž Urbančič: »Sporočilo je enako kot takrat, ko sem začel sodelovati z njima. Tisti, ki želi tekmovali, bo moral trpeti – rezultat na koncu je plačilo in nadomestilo za trpljenje. Seveda to ne mislim dobesedno. Potrebna bosta odrekovanje in veliko sodelovanja. Če bodo delali, bodo konkurenčni in se lahko nadejajo dobrih rezultatov. Kdo bo šel na »olimpijske igre gasilcev« v Avstrijo, zdaj še ne vemo. Naj gredo najboljše. Izjemno se veselim bližajoče olimpijade. Zato, ker je krajevno blizu, ker ima Slovenija konkurenčne enote in ker verjamem v to, da Slovenija še ni dosegla »plafo-na«, čeprav je bila že pretekla olimpijada »top«. Čakamo namreč še na zmago v elitnih kategorijah članov A in mladincev. Pred 20 leti sem si zadal ta cilj in ga kot trener še nisem izpolnil. To čakam, zato delam in si tega zelo želim.« ●

11. OTROŠKI BAZAR
POPOLNO DRUŽINSKO DOŽIVETJE

9.-11. SEPTEMBER 2016
OD 9. DO 19. URE
GOSPODARSKO RAZSTAVIŠČE, LJUBLJANA

PRIDRUŽITE SE NAM!

www.otroskibazar.si /otroskibazar